

UPOR V KRALJESTVU SLOVENŠČINA

Pozdravljeni in dobrodošli v Severni predel kraljestva Slovenščina. Tukaj na severu živi deset vrst besed in te smo samostalnik, glagol, pridevnik, zaimek, števniki, prislov, predlog in medmet. In tukaj je vse lepo in prav, dokler ne začnemo govoriti o tem, da smo vsi postavljeni v »škaflice«. Verjetno se sprašujete, kaj mislim s tem, no, da vam razložim na konkretnem primeru – sebi.

Moje ime je Miza in sem samostalnik. Sem ženskega spola, v ednini in v imenovalniku in imam še 5 sester, vse so seveda v ednini, ampak je vsaka v drugem sklonu. Mizo (rodilnik), Mizi (dajalnik), Mizo (tožilnik), Omizi (mestnik), Zmizo (orodnik). Seveda pa bi lahko katera koli od nas bila v dvojini ali celo v množini, poznamo pa tudi še dva spola, moškega in srednjega. Vsi smo »pokupčkani«, vsem samostalnikom določijo spol, število ter sklon. Vsi pridevniki imajo določeno vrsto, spol, število, sklon in stopnjo. Vsak glagol ima točno določeno osebo, število, naklon, čas in vid in če je namenilnik ali nedoločnik. Vsak zaimek ima vrsto, prav tako kot števniki, prislovi in medmet. Edini, ki so zares svobodni našega sistema, so vezniki, predlogi in členki. Pa še oni imajo svoja pravila, predlogi lahko stojijo samo pred določeno črko, večbesedni vezniki pa ne dobijo vejice. Členki pa so dejansko svobodni, ker samo izražajo mnenje, po njih se še vprašati ne moremo! In ta sistem je čisto super, če bi si lahko sami izbirali, kaj smo. Ne pa, da pridemo iz porodnišnice in nas že postavljajo v vrste. Morda bi pa jaz raje bila Hladilnik kot Miza. Ampak dobro to sem sprejela, nisem pa sprejela tega, da se besede lahko mešamo samo, kadar nas vi ljudje postavite v povedi. Tudi nisem sprejela tega, da naj bili mi samostalniki boljši od vseh, ker to ni res. Vse besede so enakovredne. Dobro pa dovolj o tem, trenutno sem ravno prišla domov s srečanja z mojimi prijatelji. Imam devet prijateljev in vsi so drugih vrst kot jaz. Ja, vem, da sem pravkar razložila, da to ni legalno pri nas, ampak ravno zaradi njih sem spoznala, da smo vsi enaki. No, pa da vam opišem teh devet prijateljev.

Prvi je Rdeč, moškega spola, v ednini, v imenovalniku in lastnostni pridevnik. Potem je Teče, ona je v 3. osebi, v ednini, v sedanjiku in je nedovršni glagol. Svoj je povratni svojilni zaimek. Peti je vrstilni števniki. Kam je krajevni prislov in nikoli ne ve, kam gre. Medtem ko je veznik, ki ne dobi vejice. H je predlog, ki lahko stoji samo pred k in g. Ej pa je razpoloženski medmet. In to smo mi, nas 10, ki bomo spremenili svet. Vsi bomo kmalu osemnajst in odločili smo se, da spremenimo svet in zahtevamo enakopravnost za vse. Saj ne bomo posedali okoli, medtem ko jaz živim v gradu, Ej pa ne ve, če bo preživel do jutri. Še nekaj besed okoli tega: medmetom gre najslabše, potem so predlogi in vezniki oni živijo približno enako, malo boljše od njih živijo prislovi, števniki in zaimki. Dobro živijo glagoli in pridevniki. Najboljše in v popolnem razkošju pa mi, samostalniki. Čez kakšen mesec bomo začeli. Že kakšen mesec nas deset pripravlja vse medmete na upor, saj kljub temu da včasih zvenijo smešno, zaslužijo enako plačo in bivališče kot vsak samostalnik. Vse smo in bomo delali zelo potih, zato da naš kralj oz. bolj kot ne diktator tega ne bi izvedel. Prepričevanje vseh bo trajalo več mesecev in bilo bo zelo utrujajoče, da bomo prepričali vse sloje razen glagolov in pridevnikov, ker so tako zelo zvesti kralju. Naš upor se je začel, ko sem jaz osebno nabila naše zahteve na vrata kraljeve palače. Te zahteve so bile: hočemo enakopravnost, odpravo diktatorstva, želimo skupnost vseh slojev oz. da ti sloji izginejo. In podobno, zahtev je bilo petdeset. Ko je to kralj videl, je bil seveda zgrožen nad tem, da nekdo misli drugače kot on in je zato takoj zahteval, da izvejo, kdo je nabil teze na njegova vrata. Seveda pa iščejo vse povsod samo tam ne, kjer bi morali - v svojem lastnem kraljestvu. Oh, in sem omenila, da je kralj bil moj oče? No, to je moj zadnji zapis tukaj ker 1. me je strah, da bo kdo izvedel, kaj delam, ker me bodo sigurno obglavili, moram pa najprej doseči svoje, potem pa tudi, če me obesijo in 2. ker sem zapisala vse, kar se je do zdaj zgodilo. Adijo.

Miza je na skrivaj še nadaljnjih nekaj let vodila upore in proteste. In nato je nekega dne kralj izvedel, da je ona kriva za vse in seveda, kot je sama vedela, so jo ubili, ampak je kralj to nemudoma obžaloval, ko se je zavedal, da je pravkar dal obglaviti svojo lastno hčer in takoj sprejel njene zahteve po enakopravnosti in demokraciji. Mizo je stalo življenja, a je dosegla enakopravnost za vsako vrsto besed. Danes je junakinja vsem vrstam besed, o njej govorijo v šolah, ima svoj praznik ipd.

Urša Ložar, 9. b